

twą białostockiego wprowadza się następujące rozporządzenia:

- 1) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85 poz. 566) z wyjątkiem przepisów przechodnich;
- 2) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 108 poz. 790);
- 3) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dalszym podwyższeniu niektórych opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 34 poz. 293);

§ 3. Wszystkie złote i srebrne wyroby włączając z zegarkami, nieostemplowane polskimi państwowymi cechami probierczymi, znajdujące się u wytwórców lub w handlu na obszarach, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, winny być złożone w okresie od dnia 1 grudnia 1922 r. do dnia 1 czerwca 1923 r. dla terenów, wymienionych w § 1 p. a) niniejszego rozporządzenia — w wileńskim urzędzie probierczym, dla terenów wymienionych w § 1 p. b) niniejszego rozporządzenia — w Głównym Urzędzie Probierczym w Warszawie, z zastosowaniem następujących przepisów:

- 1) wyroby czyniące zadość próbie legalnej, t. j. przynajmniej 0,583 dla wyrobów złotych i 0,800 dla wyrobów srebrnych (z uwzględnieniem dopuszczalnego uchybienia), winny być ocechowane normalnie podług przepisów cechowania;
- 2) wyroby złote próby 0,550 do 0,583 oraz srebrne próby 0,750 do 0,800 winny otrzymać cechę przechodnią: „rękojeść szabli” i jako takie mogą być w obrocie handlowym tylko w okresie od 1 grudnia 1922 r. do 1 grudnia 1923 r., poczem, o ile nie zostaną wycofane z obiegu, winny być uważane jako niskopróbne (art. 349 i 353 Kod. Kar.);
- 3) wyroby złote próby niższej od 0,550 i srebrne próby niższej od 0,750 winny być uważane jako niskopróbne.

Wyroby złote i srebrne bez znaku imiennego zarejestrowanego w odnośnych urzędach probierczych winny otrzymać wzamian cechę: „głową sowy”.

§ 4. Niezależnie od wyrobów wymienionych w § 3, również także nowowytworzone oraz nowo-wypuszczane na rynek złote i srebrne wyroby winny być od dnia 1 grudnia 1922 r. składane do próbowania, cechowania i uiszczenia opłat probierczych z terenów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia: w p. a) — w wileńskim urzędzie probierczym, w p. b) — w Głównym Urzędzie Probierczym w Warszawie. Wyroby te winny posiadać wyraźnie wybity znak imienny, zarejestrowany w odnośnych urzędach probierczych.

§ 5. Urzędy probiercze: wileński oraz Główny Urząd w Warszawie z dniem 1 czerwca 1923 r. wycofają z użycia cechę przechodnią: „rękojeść szabli”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

957.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 12 listopada 1922 r.

o włączeniu wsi Hańkowo-Piecki gminy Orło powiatu ostrowskiego do gminy Zaręby Kościelne tegoż powiatu.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Wieś Hańkowo-Piecki włącza się z gminy wiejskiej Orło powiatu ostrowskiego i włącza się do gminy Zaręby Kościelne tegoż powiatu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

958.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 15 listopada 1922 r.

o zmianie granic gmin: Tułowice, Głusk i Kampinos w powiecie sochaczewskim.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy Tułowice włącza się następujące miejscowości: Nowiny, Krobiszew, Secymin Polski, Secymin Niemiecki, Secyminiek, Polesie Nowe, Polesie Stare i Ośniki.

Jednocześnie wymienione miejscowości włącza się do gminy Głusk.

§ 2. Z gminy Kampinos włącza się wieś Wilków Nowy i włącza się ją do gminy Głusk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamieński*

959.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego

z dnia 15 listopada 1922 r.

w przedmiocie zniesienia powiatowego urzędu ziemskiego w Płońsku i włączenia powiatu płońskiego do kompetencji terytorjalnej powiatowego urzędu ziemskiego w Sierpcu.

Na mocy art. 3 lit. f i art. 21 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 70 poz. 461) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się powiatowy urząd ziemski w Płońsku.

§ 2. Powiat płoński włącza się do kompetencji terytorjalnej powiatowego urzędu ziemskiego w Sierpcu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1922 r.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Sew. Ludkiewicz*

960.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 15 listopada 1922 r.

w przedmiocie częściowego podwyższenia opłat pocztowych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 11 załącznika do rozporządzenia z dnia 12 sierpnia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 72 poz. 655) w dziale „wewnętrzna taryfa pocztowa” otrzymuje następujące brzmienie:

11. Paczki do wagi	1 kg.	opłata wynosi	200 mk.
" " "	5 "	" "	800 "
" " "	10 "	" "	1700 "
" " "	15 "	" "	2600 "
" " "	20 "	" "	3500 "

Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z podaną wartością pobiera się ponadto:

- a) należność od wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże . . . 50 mk.
- b) przy paczkach do 30.000 mk. wartości dodatkową należność manipulacyjną od każdej paczki . . . 200 "

przy paczkach ponad 30.000 mk. wartości: dodatkową należność manipulacyjną od każdej paczki . . . 1000 mk.
Za paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. pobiera się:

prócz opłaty od wagi jak wyżej należność od wartości:
do 10.000 mk. 5 mk.
" 50.000 " 20 "
" 100.000 " 25 "
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże 25 " "

§ 2. Pierwszy ustęp (tabela, działu „należności przy odbiorze” — załącznika do wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„C) Za doręczenie paczek:

	w miejscowościach			
do 5 klg.	I kl. 300 mk.	II kl. 200 mk.	III kl. 100 mk.	
" 10 "	" 400 "	" 300 "	" 200 "	
" 15 "	" 500 "	" 400 "	" 300 "	
" 20 "	" 600 "	" 500 "	" 400 "	

Ustęp ostatni zaś tegoż punktu c) otrzymuje następujące brzmienie:

„Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę . . . 100 mk.
najwyżej za jedną paczkę . . . 2000 "

§ 3. W dziale „inne opłaty” wymienionego w § 1 załącznika do rozporządzenia z dnia 12 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 72 poz. 655):

należność za pośrednictwo przy ociepleniu paczek podwyższa się do . . . 100 mk.
zaś należność za wyładowanie z okrętów i przewiezenie do składów pocztowych paczek amerykańskich opłaconych przez nadawców tylko do Gdańska 300 "

§ 4. W dziale „specjalne należności pocztowe w b. dzielnicy pruskiej” punkt 6 uzupełnia się przez dodanie drugiego ustępu treści następującej:

„Za przyjęcie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde 5 klg. wagi. 250 mk.”

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 grudnia 1922 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:

Moszczyński

961.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 16 listopada 1922 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na kolei podjazdowej Piotrków—Sulejów.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych